RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 216.684 van 5 december 2011
in de zaak A. 192.600/IX-6362

In zake : XXXX

tegen :

het SELECTIEBUREAU VAN DE FEDERALE OVERHEID (Selor)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacubowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 mei 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 16 maart 2009 van Selor waarbij XXXX niet geslaagd wordt verklaard voor de mondelinge proef en aldus voor het vergelijkend examen voor de selectie van jurist civiele veiligheid voor de FOD Binnenlandse Zaken (selectienummer ANG08840).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2011.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, en advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Emmanuel Jacubowitz verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 4 juli 2008 schrijft de verzoeker zich in voor de selectie van juristen civiele bescherming voor de FOD Binnenlandse Zaken. Deze selectie bestaat uit een schriftelijk en een mondeling gedeelte. Om te slagen voor het schriftelijk gedeelte moet de kandidaat ten minste 18 punten op 30 behalen (60 procent). Om te slagen voor het mondeling gedeelte moet de kandidaat ten minste 42 punten op 70 behalen (60 procent).

3.2. Bij een brief van 17 oktober 2008 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan de schriftelijke proef.

3.3. In een brief van 27 januari 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij met succes het schriftelijk gedeelte van de selectie heeft afgelegd en een score behaalde van 28,5 punten op 30.

3.4. Bij een brief van 17 februari 2009 wordt de verzoeker uitgenodigd voor het mondelinge gedeelte van de selectie.

3.5. Op 11 maart 2009 neemt de verzoeker deel aan het mondelinge gedeelte.

Zoals bepaald in het selectiereglement worden met dit interview een aantal gedragsgerichte en technische competenties beoordeeld. Onder elke competentie worden voor de beoordeling een aantal criteria aangehaald, op grond waarvan elke competentie kan worden beoordeeld. Per competentie wordt telkens een score op 5 punten toegekend.

Aan de verzoeker worden de volgende scores toegekend :

- Motivatie: 2
- Samenwerken: 2
- Resultaatgerichtheid: 3
- Stressbestendigheid: 2
- Loyaal handelen: 2
- Zichzelf ontwikkelen: 3
- Communiceren: 2

De eindconclusie van de jury luidt als volgt:

> "XXXX is voldoende resultaatsgericht. Hij ziet welke acties hij moet ondernemen om resultaten te bereiken. Hij neemt initiatief om kennis op te doen en informatie op te zoeken die nuttig is in zijn job en werkdomein. De kandidaat staat echter niet stil bij zijn eigen functioneren.
>
> Alhoewel de kandidaat zich geïnformeerd heeft over de werkgever, heeft hij geen positieve motivatie voor deze vacante betrekking. Hij wil vooral weg bij zijn huidige werkgever. De kandidaat is geen teamplayer. Hij creëert vooral conflicten, eerder dan deze op te lossen. Hij is ook onvoldoende stressbestendig: hij heeft het zeer moeilijk met kritiek en neemt niet steeds de juiste beslissing in moeilijke situaties. XXXX is onvoldoende loyaal t.o.v. de werkgever. Hij laat zich regelmatig negatief uit over zijn leidinggevenden. Hij communiceert vlot, maar zeer vaag. Hij heeft het moeilijk om actief te luisteren naar anderen.
>
> De kandidaat is niet geslaagd en behaalt de score van 31/70 op deze proef."

3.6. Bij een brief van 16 maart 2009 deelt de verwerende partij aan de verzoeker mee dat hij niet geslaagd is voor het mondelinge gedeelte van de selectie, aangezien hij 31 punten op 70 behaalde, terwijl ten minste 42 punten op 70 vereist zijn. Dit is de bestreden beslissing.

3.7. In een brief van 22 maart 2009 vraagt de verzoeker aan de verwerende partij om toegang te krijgen tot zijn persoonsgegevens die door haar bewaard en verwerkt worden en om inzage te krijgen in zijn dossier.

3.8. Bij een brief van 10 april 2009 bezorgt de verwerende partij aan de verzoeker een aantal documenten, alsook de samenstelling van de selectiecommissie voor het schriftelijke en het mondelinge gedeelte van de selectie. De verwerende partij verduidelijkt tevens het doel van de vragen van de selectiecommissie en merkt op dat het onderwerp van het syndicaal werk door de verzoeker zelf werd aangebracht in het kader van een voorbeeld van een professionele situatie. Zij deelt ten slotte mee dat de verzoeker de schriftelijke proef kan komen inzien.

3.9. In een brief van 27 april 2009 vraagt de verzoeker om hem in het bezit te stellen van de oorspronkelijke motivatiefiche met de handgeschreven opmerkingen van de persoon die notities maakte tijdens het mondelinge examen en zoals ondertekend door alle juryleden, waarbij het werkelijke verloop van het mondelinge examen wordt weergegeven. Voorts wenst hij een kopie van de schriftelijke proef waarop hij 28,5 punten op 30 behaalde.

3.10. In een e-mailbericht van 30 april 2009 antwoordt de verwerende partij dat zij de brief van de verzoeker goed ontvangen heeft en hem zo snel mogelijk zal antwoorden.

3.11. Sinds die laatste briefwisseling heeft de verzoeker geen reactie meer ontvangen van de verwerende partij, ook niet de door hem gevraagde stukken.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunten van de partijen

4. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht en van de formele motiveringsplicht bedoeld in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De verzoeker argumenteert dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze is gemotiveerd, aangezien geen enkel inzicht gegeven wordt in de motieven van de beslissing. Daardoor is de verzoeker niet in staat te oordelen of het zin heeft om zich tegen deze beslissing te verweren. Aangezien de mondelinge proef geen kennisexamen was, waarbij de beoordeling beperkt is tot het vergelijken van de gegeven antwoorden met de oplossingen, kan een cijfer als dusdanig niet volstaan en is een bijkomende redengeving vereist. De uitgetikte motivatiefiche van het mondelinge gedeelte bevat geen verwijzingen naar concrete antwoorden die hij aan de jury heeft gegeven tijdens de mondelinge proef. De weergegeven stellingen en opgesomde negatieve elementen worden met geen enkel concreet voorbeeld geïllustreerd en stroken geenszins met het verloop van het interview. Tal van elementen uit het mondeling onderhoud zijn niet verwerkt in de motivatiefiche. De notities die bij dit onderhoud zijn genomen, kunnen door de verzoeker niet worden geverifieerd omdat hij ze nooit heeft ontvangen. Het is volkomen onduidelijk waarvoor de toegekende cijfers per competentie staan. Voorts is het vreemd dat de rekenkundige som voor het schriftelijke en het mondelinge gedeelte 59,5 punten op 100 bedraagt, dus net geen 60 op 100. De motivatiefiche die de verzoeker heeft ontvangen na zijn verzoek om inzage, is niet ondertekend en er wordt geen enkel jurylid op vermeld. Bovendien is de beoordeling met betrekking tot de competentie “beslissen” naar aanleiding van de mondelinge proef tegenstrijdig met de

beoordeling van deze competentie tijdens de schriftelijke proef. Bij de beoordeling van het interview wordt ook voorbijgegaan aan de beoordelingsverslagen die werden opgesteld naar aanleiding van de stage die de verzoeker heeft doorlopen op de FOD Financiën. Die beoordelingsverslagen bevestigen de professionele competenties van de verzoeker en zijn flagrant in strijd met de beoordeling bij de mondelinge proef.

5. De verwerende partij repliceert dat de bestreden beslissing wel degelijk gebaseerd is op rechtens aanvaardbare motieven met voldoende feitelijke grondslag. De selectiecommissie heeft onderzocht in welke mate de professionele competenties van de verzoeker overeenstemmen met de functievereisten en heeft gepeild naar de motivatie, de interesse en de affiniteit met het werkterrein. Conform het selectiereglement werden zeven generieke competenties onderzocht, namelijk motivatie, samenwerken, resultaatgerichtheid, stressbestendigheid, loyaal handelen, zichzelf ontwikkelen en mondelinge communicatie. Die competenties werden afzonderlijk beoordeeld aan de hand van een 5-puntenschaal, waarbij 1 zwak is en 5 uitstekend. De verzoeker ontving voor de betrokken competenties een beoordeling van 2 (onvoldoende), 2 (onvoldoende), 3 (voldoende), 2 (onvoldoende), 2 (onvoldoende), 3 (voldoende) en 2 (onvoldoende), waarbij elk van deze scores werd toegelicht met een verklaring waarom die bepaalde score werd toegekend. Dit leverde een totaalscore op van 31 punten op 70, zodat de verzoeker niet geslaagd was voor het mondelinge gedeelte van het examen. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing wel degelijk materieel gemotiveerd is.

Wat de formele motiveringsplicht betreft, zijn volgens de rechtspraak van de Raad van State de motieven van een beslissing in verband met een examen vervat in het examencijfer, zowel voor schriftelijke als voor mondelinge examens. Bovendien kreeg de verzoeker bij een brief van 10 april 2009 een bijkomende toelichting bij zijn examencijfer met als bijlage een uitgebreide motivering van de bestreden beslissing. In die bijlage wordt de motivatie voor het toekennen van de scores voor elk onderdeel van de test

uitdrukkelijk beschreven door aanduidingen in een vakje naast vooraf opgegeven, specifieke competenties en worden voor elk onderdeel de bijkomende indrukken van de selectiecommissie weergegeven aangaande de generieke competenties van de verzoeker zoals ze naar voor gekomen zijn tijdens de mondelinge proef. De verzoeker had, aldus de verwerende partij, volledige kennis van de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen.

6. In zijn memorie van wederantwoord merkt de verzoeker op dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord voor het eerst de puntenschaal verduidelijkt (waarbij 1 voor zwak zou staan en 5 voor uitstekend), waarmee zij erkent dat de beoordeling tot dusver op geen enkele wijze verklaard werd. Een redengeving die eerst in de memorie van antwoord wordt aangevoerd, kan niet in aanmerking worden genomen. De verwerende partij poogt de niet-ondertekening van de motivatiefiche achteraf te verhelpen door bij het neerleggen van het administratief dossier een derde blad toe te voegen dat er aanvankelijk niet was. Aangezien de mondelinge proef geen kennisexamen is, volstaat een louter examencijfer niet en is een bijkomende redengeving vereist. Aangezien de verwerende partij niet op alle onderdelen van zijn middel antwoordt, mag de verzoeker ervan uitgaan dat de verwerende partij zich neerlegt bij de argumentatie van de verzoeker met betrekking tot het niet bekomen van de oorspronkelijke motivatiefiche met handgeschreven opmerkingen en met de elementen uit het mondelinge onderhoud. Hetzelfde geldt voor de argumentatie van de verzoeker met betrekking tot de tegenstrijdige beoordeling met betrekking tot de competentie “beslissen” in de schriftelijke en in de mondeling proef.

7. In zijn laatste memorie herhaalt de verzoeker nog dat verscheidene elementen die hij heeft aangehaald tijdens het interview, bewust niet worden vermeld door de verwerende partij en dat die partij met vage en algemene formuleringen poogt de verzoeker in een slecht daglicht te plaatsen. Er worden geen concrete overwegingen weergegeven en de score van 31 op 70 punten is dan ook kennelijk onredelijk.

Beoordeling

8. Anders dan de verwerende partij lijkt voor te houden, volstaat de loutere verwijzing naar de punten die voor elk van de afzonderlijke competenties werden toegekend, niet als motivering voor het examenresultaat, aangezien het niet gaat om een zuivere kennisproef, maar wel om een proef waarbij de beoordeling van de antwoorden en de puntentoekenning een beduidende appreciatiebevoegdheid vergden van de selectiecommissie. Dit houdt in dat het examenresultaat verantwoord moet kunnen worden aan de hand van argumenten die de selectiecommissie in aanmerking heeft genomen om de kandidaat een bepaald cijfer toe te kennen. Alleen in dat geval kunnen de betrokkene en de rechter, die moet oordelen over de regelmatigheid van de punten die een teleurgestelde kandidaat heeft behaald, uitmaken of de selectiecommissie, binnen de ruime discretionaire bevoegdheid die zij ter zake bezit, deugdelijke redenen had om die welbepaalde beslissing te nemen.

9. Te dezen moet worden vastgesteld dat de verzoeker, naast zijn puntencijfer (31 punten op 70), meegedeeld bij brief van 16 maart 2009, met een brief van 10 april 2009 tevens op de hoogte is gebracht van de redenen waarom hem dit puntencijfer is toegekend geworden. Deze brief en de bijgevoegde motivatiefiche vermelden duidelijk welke generieke competenties precies zijn beoordeeld geworden tijdens de mondelinge proef, welke score (op een 5-puntenschaal) de verzoeker per competentie heeft behaald en welk de essentiële argumenten van de selectiecommissie zijn per competentie. Voorts bevat deze motivatiefiche een vrij uitvoerige eindconclusie.

Middels de mondelinge proef moest de selectiecommissie overeenkomstig het selectiereglement de professionele kwaliteiten van de verzoeker met betrekking tot de functievereisten beoordelen, alsook zijn motivatie en zijn interesse voor het werkterrein. Zowel uit de motivatiebrief van 10 april 2009 als uit de motivatiefiche blijkt dat het interview dat de verzoeker heeft gehad met de selectiecommissie hierop gericht was, hetgeen door de

verzoeker ook niet wordt betwist. De beoordeling van een kandidaat aan de hand van dergelijke mondelinge proef hangt niet zozeer af van het al dan niet correct beantwoorden van de gestelde vragen, maar vormt veeleer de neerslag van de impressie die de globale prestatie van de kandidaten bij de selectiecommissie heeft gewekt. Van de selectiecommissie kan dan ook niet worden gevraagd dat zij de motieven van haar motieven in die mate detailleert door elk argument van haar beoordeling te koppelen aan een welbepaalde passage uit het gesprek met de betrokken kandidaat. De motiveringsplicht reikt met andere woorden niet zover dat de selectiecommissie elk onderdeel van de motivering moet onderbouwen met een verwijzing naar concrete bewijselementen die dat onderdeel schragen. De genoteerde pijnpunten geven aan wat de commissie aan de verzoeker globaal als minpunt heeft aangerekend. Om die redenen kan de verzoeker dan ook niet worden gevolgd in zijn argumentatie dat in de motivatiefiche niet wordt verwezen naar concrete antwoorden die hij aan de jury zou hebben gegeven tijdens de mondelinge proef.

Aangezien deze argumenten van de selectiecommissie aan de verzoeker werden bezorgd met de voornoemde brief van 10 april 2009, is hem aldus wel degelijk een inzicht gegeven in de motieven van de bestreden beslissing.

De verzoeker argumenteert weliswaar dat de motivatiefiche niet ondertekend is door de juryleden en dat er geen handgeschreven notities op voorkomen, maar daaruit kan nog niet worden afgeleid dat de uitgetikte vermeldingen die op die motivatiefiche voorkomen, niet toegeschreven kunnen worden aan de juryleden.

De verzoeker heeft de betrokken motivatiefiche ontvangen vooraleer hij zijn beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld, zodat hij met kennis van zaken heeft kunnen oordelen of hij dit beroep al dan niet moest instellen.

Uit het voorgaande blijkt dat er geen schending voorligt van de formele motiveringsplicht.

10. Voor wat betreft de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht slechts bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Gelet op de zeer ruime appreciatiebevoegdheid van de selectiecommissie bij de beoordeling van een mondelinge proef als de thans betwiste, is het wettigheidstoezicht van de Raad van State beperkt tot de vraag of de motieven die de selectiecommissie opgeeft verband houden met de vooropgestelde functievereisten, of de uiteenzetting van de verzoeker voldoende elementen bevat om de juistheid van de motieven aan het wankelen te brengen en of de selectiecommissie niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door op grond van die motieven een score van 31 punten op 70 toe te kennen.

De beoordeling van de selectiecommissie bij de onderhavige mondelinge proef, die betrekking heeft op de persoonlijkheid van de kandidaat, is noodzakelijk een appreciatie van subjectieve aard. Er moeten dan ook overtuigende elementen worden aangebracht opdat de Raad van State haar oordeel als onregelmatig zou kunnen beschouwen.

11. De motieven die in de motivatiefiche worden vermeld, houden alleszins verband met de vooropgestelde functievereisten. Uit de motivatiefiche kan immers worden opgemaakt dat de door het selectiereglement vereiste gedragsgerichte en technische competenties elk afzonderlijk werden onderzocht en beoordeeld.

De argumentatie van de verzoeker dat de betekenis van de toegekende cijfers tussen nul en vijf voor elke afzonderlijke competentie onduidelijk zou zijn, neemt niet weg dat uit de motivatiefiche duidelijk kan worden opgemaakt welke competenties werden beoordeeld en hoe de verzoeker aan de hand van een aantal criteria voor elke competentie werd beoordeeld en hem een cijfer werd toegekend tussen nul en vijf. Uit de samenhang van de beoordeling en de cijfers kan op ondubbelzinnige wijze worden opgemaakt dat nul de minimale en vijf de maximale score is.

Het gegeven dat de som van de scores van de verzoeker voor het mondelinge en schriftelijke gedeelte 59,50 op 100 bedraagt, dus net niet de vereiste 60 op 100, wordt door hem als “eigenaardig” bestempeld. Niet alleen concretiseert de verzoeker deze impressie niet nader als een concrete grief met betrekking tot de motivering van het examenresultaat, bovendien gaat hij voorbij aan het gegeven dat overeenkomstig het selectiereglement zowel voor het schriftelijke als voor het mondelinge gedeelte afzonderlijk een resultaat van 60 op 100 vereist is om te slagen voor het examen.

De door de verzoeker bespeurde tegenstrijdigheid in de motivering met betrekking tot de gedragsgerichte competentie “beslissen”, die op het schriftelijk gedeelte werd beoordeeld als “goed” en op het mondelinge gedeelte negatief werd beoordeeld, gaat voorbij aan het gegeven dat de beoordeling in het kader van de competentie “beslissen” van de vraag of een kandidaat geargumenteerde en doelgerichte beslissingen neemt - hetgeen werd beoordeeld bij het schriftelijke gedeelte - van een wezenlijk andere aard is dan de beoordeling in het kader van de competentie “stressbestendigheid” of die kandidaat in staat is om de juiste beslissingen te nemen in crisissituaties - hetgeen werd beoordeeld bij het mondelinge gedeelte. Dat de kandidaat in het eerste geval veeleer gunstig en in het tweede geval veeleer ongunstig werd beoordeeld, kan dan ook niet als een tegenstrijdige motivering worden aangemerkt.

Uit de omstandigheid dat bij de beoordeling van het interview niet wordt ingegaan op beoordelingsverslagen die werden opgesteld naar aanleiding van de stage die de verzoeker heeft doorlopen op de FOD Financiën, kan niet worden besloten tot een schending van de materiële motiveringsplicht, al was het maar omdat de verzoeker zelf niet uiteenzet wat de relevantie van die beoordelingsverslagen is voor de selectie van een jurist civiele veiligheid voor de FOD Binnenlandse Zaken.

Uit de motivatiefiche blijkt dat de selectiecommissie op vrij omstandige wijze haar bevindingen over de verzoeker bij de toetsing van elk van de zeven competenties heeft weergegeven. Die bevindingen, alsook de eindconclusie van de selectiecommissie zijn allerminst vaag en bevatten voldoende concrete overwegingen die de score van 31 op 70 punten voor het mondelinge gedeelte van het examen ondersteunen. De verzoeker blijkt daarbij slechts voor twee van de zeven competenties een voldoende score te behalen. Voor de overige competenties wordt op voldoende duidelijke wijze uiteengezet waarom de verzoeker niet aan de eisen voldoet.

12. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunten van de partijen

13. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van het fairplaybeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

De verzoeker argumenteert dat de uitgetikte motivatiefiche van het mondelinge gedeelte geen verwijzingen bevat naar concrete antwoorden die hij aan de jury heeft gegeven tijdens de mondelinge proef. De weergegeven stellingen en opgesomde negatieve elementen worden met geen enkel concreet

voorbeeld geïllustreerd en stroken geenszins met het verloop van het interview. De notities die bij dit onderhoud zijn genomen, kunnen door de verzoeker niet worden geverifieerd omdat hij ze nooit heeft ontvangen. Het is volkomen onduidelijk waarvoor de toegekende cijfers per competentie staan. Hierdoor wordt het fairplaybeginsel geschonden. Aangezien de overheid gedane toezeggingen, uitlatingen of een gewekt vertrouwen niet mag beschamen, werd tevens het rechtszekerheidsbeginsel miskend. Uit het voorgaande blijkt ook dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

14. De verwerende partij repliceert dat de kritiek van de verzoeker betrekking heeft op de motivering van de bestreden beslissing en niet op de in dit middel aangehaalde rechtsbeginselen. Er wordt niet concreet toegelicht hoe deze rechtsbeginselen geschonden zouden zijn; het middel is bijgevolg onontvankelijk.

15. De verzoeker stelt in zijn memorie van wederantwoord dat één van de juryleden tijdens de mondelinge proef vragen heeft gesteld naar zijn syndicaal statuut en werk, terwijl een dergelijke vraag niet thuishoort op een selectieproef. De verwerende partij heeft aldus haar beleidsvrijheid bij een selectieproef op een evident onjuiste wijze gebruikt, hetgeen de redelijkheidstoets niet kan doorstaan. Bovendien behaalde de verzoeker het hoogste aantal punten op de schriftelijke proef, terwijl hij een belachelijk laag resultaat van 31 punten op 70 behaalde voor het mondelinge gedeelte en het gemiddelde resultaat van de overige kandidaten maar liefst 48,33 punten op 70 bedroeg. Ook de wijze van toekenning van deze punten doorstaat de redelijkheidstoets niet.

16. In zijn laatste memorie verwijst de verzoeker nog naar de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen, waarbij discriminatie op grond van syndicale overtuiging uitdrukkelijk strafbaar wordt gesteld. De vraag die aan de verzoeker is gesteld met betrekking tot zijn syndicaal statuut raakt de openbare orde.

De verzoeker wijst op verscheidene stukken uit het administratief dossier waaruit volgens hem kan worden opgemaakt dat hij unfair werd behandeld in vergelijking met andere kandidaten. Hij verwijst ook nog naar verscheidene passages uit zijn verzoekschrift waarop de verwerende partij naar zijn oordeel geen antwoord geeft.

Beoordeling

17. De verzoeker zet niet uiteen op welke wijze hij het vertrouwensbeginsel door de bestreden beslissing geschonden acht. Het middel is dan ook onontvankelijk in de mate dat de schending van dit rechtsbeginsel wordt ingeroepen.

Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel, aangezien enkel de draagwijdte van dit beginsel wordt geschetst, zonder dat wordt toegelicht hoe dit beginsel concreet geschonden zou zijn.

De in de memorie van wederantwoord aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel is laattijdig en dus onontvankelijk, aangezien die uiteenzetting niet gebaseerd is op gegevens die eerst in het administratief dossier zijn aangetroffen. Hetzelfde geldt met betrekking tot de argumentatie in de laatste memorie met betrekking tot de wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen, waarmee de verzoeker een nieuwe wending geeft aan zijn middel. Overigens raakt die argumentatie, anders dan de verzoeker lijkt voor te houden, niet aan de openbare orde.

Enkel voor wat betreft de in het verzoekschrift aangevoerde schending van het fairplaybeginsel en de ermee gelijklopende eveneens in het verzoekschrift aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel kan het middel ontvankelijk worden geacht, nu wel een vrij concrete, weze het summiere uiteenzetting wordt gegeven.

18. De kritiek van de verzoeker voor wat betreft de door hem bespeurde tekortkomingen van de uitgetikte motivatiefiche en de wijze van toekenning van de punten werd reeds onderzocht bij de beoordeling van het eerste middel. Hetgeen daarbij werd gesteld in het kader van de motiveringsplicht, kan niet anders worden beoordeeld in het kader van het fairplaybeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Om dezelfde redenen als aangegeven bij de beoordeling van het eerste middel, is deze kritiek ongegrond.

19. Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

C. Derde middel

Standpunten van de partijen

20. In een derde middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 3, 4, 5 en 14 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, gelezen in samenhang met het arrest nr. 64/2009 van 2 april 2009 van het Grondwettelijk Hof.

De verzoeker stelt dat hem tijdens de mondelinge proef vragen aangaande zijn syndicaal werk en statuut werden gesteld, namelijk sedert wanneer hij actief was als vakbondsmilitant. Hierdoor is in de selectiefase van een statutaire betrekking een voor hem nadelige maatregel getroffen omwille van zijn syndicale overtuiging, terwijl de syndicale overtuiging een beschermd criterium is in de zin van de aangehaalde wetsbepalingen.

21. De verwerende partij repliceert dat de kritiek van de verzoeker niet meer inhoudt dan dat een bepaald jurylid hem tijdens de mondelinge proef vragen heeft gesteld aangaande zijn syndicaal statuut en werk en dat zijn antwoorden hierop een nadelig effect zouden hebben gehad op het resultaat van het mondeling gedeelte van het examen. Voorts bevat het verzoekschrift een letterlijke weergave zonder verdere bespreking of toelichting van de aangehaalde

artikelen van de wet van 10 mei 2007 en van het aangehaalde arrest van het Grondwettelijk Hof. Het middel is dan ook onontvankelijk.

Ten gronde, allicht in ondergeschikte orde, ontkent de verwerende partij het bestaan van enige feitelijke grondslag van de aantijging, ook de mogelijke invloed die zij zou hebben gehad op de beslissing van de selectiecommissie. Het resultaat van de mondelinge proef werd aan de verzoeker toegekend op grond van het al dan niet voldoen aan de generieke competenties die vooropgesteld zijn om de functie van jurist civiele bescherming naar behoren te kunnen vervullen. De beslissing van de selectiecommissie is duidelijk en werd voor elke competentie afzonderlijk gemotiveerd.

22. De verzoeker merkt in zijn memorie van wederantwoord op dat de verwerende partij niet ontkent dat het betrokken jurylid tijdens de mondelinge proef vragen heeft gesteld aangaande zijn syndicaal statuut en werk. Dergelijke vragen horen niet thuis in het kader van een selectiegesprek. Hieruit kan worden afgeleid dat de opdrachten en verantwoordelijkheden van de jurist civiele veiligheid volgens het betrokken jurylid overduidelijk niet in overeenstemming zijn met de taken van een vakbondsmilitant, hetgeen ook blijkt uit de zeer lage score voor het mondelinge gedeelte van 31 punten op 70, die in vergelijking met de andere kandidaten te kwalificeren is als volstrekt abnormaal. Bovendien worden de brandweerdiensten thans hervormd en blijken de hervormingsplannen niet altijd compatibel te zijn met de belangen van de achterban van een aantal vakbonden.

23. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker nog dat de vragen naar zijn syndicaal statuut en werk niet in overeenstemming zijn met de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 38 van 6 december 1983 betreffende de werving en selectie van werknemers. Ook al zijn werkgevers uit de publieke sector uitgesloten van het toepassingsgebied ervan, toch kan deze cao als leidraad fungeren. Het lidmaatschap van of het behoren tot een syndicale organisatie is volgens het aangehaalde arrest van het Grondwettelijk Hof een uiting van de

syndicale mening van de betrokken persoon, zodat het gebruik van de syndicale overtuiging als selectiecriterium hoe dan ook discriminerend is. Het komt toe aan het betrokken jurylid en aan de verwerende partij om het tegenbewijs hiervan te leveren.

Beoordeling

24. Opdat er sprake zou kunnen zijn van discriminatie op grond van de syndicale overtuiging van de verzoeker, moet blijken dat deze overtuiging de reden is waarom de verzoeker anders is behandeld dan de andere kandidaten.

Vooreerst blijkt uit de gegevens van het dossier dat het onderwerp van het syndicaal werk door de verzoeker zelf werd aangebracht als voorbeeld van een professionele situatie. Niets verhindert de selectiecommissie om tijdens de mondelinge proef verder in te gaan op een door de kandidaat aangehaald onderwerp. Uit het loutere gegeven dat een jurylid mogelijk verder inging op de aangehaalde vakbondsactiviteiten van de verzoeker door te vragen sedert wanneer hij actief is als vakbondsmilitant, kan alleszins niet worden opgemaakt dat sprake is van een discriminatie.

De argumentatie van de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord dat de hervormingsplannen voor de brandweerdiensten niet altijd compatibel zijn met de belangen van de achterban van een aantal vakbonden, kon reeds in het verzoekschrift worden aangevoerd en is bijgevolg onontvankelijk, nog afgezien van de vraag hoe deze stelling een invloed kan hebben op de beoordeling van de mondelinge proef.

Nog afgezien van de vraag of de verzoeker door het aanvoeren van de schending van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 38 van 6 december 1983 betreffende de werving en selectie van werknemers niet op onontvankelijke wijze een nieuwe wending geeft aan zijn middel, moet ook hier worden vastgesteld dat indien de verzoeker zelf niet op zijn minst aannemelijk maakt dat

een discriminatie kan voorliggen, het niet aan de verwerende partij is om het tegendeel te bewijzen.

25. Het derde middel is niet gegrond.

D. Vierde middel

Standpunten van de partijen

26. In zijn memorie van wederantwoord voert de verzoeker in een vierde middel de schending aan van het gelijkheidsbeginsel, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en van het beginsel van de gelijke toegang tot het openbaar ambt.

De verzoeker stelt dat hij in het administratief dossier stukken heeft aangetroffen waarvan hij op het ogenblik van het instellen van zijn beroep geen kennis had of kon hebben. Uit een analyse van de namen van de personen die worden vermeld in een lijst van geslaagde kandidaten, leidt de verzoeker af dat al van bij de aanvang van de selectie duidelijk was wie de uitverkorenen waren om te slagen en dat deze selectie in wezen heeft gediend om contractueel tewerkgesteld personeel van de dienst civiele veiligheid van de FOD Binnenlandse Zaken te benoemen in een statutaire functie.

27. In een brief van 18 januari 2010 repliceert de verwerende partij dat de lijst van geslaagde kandidaten die aan de motivatiefiche van het mondelinge gedeelte werd toegevoegd een louter materiële vergissing betreft en dat deze bladzijde vreemd is aan de motivatiefiche. Ten gronde stelt de verwerende partij dat alle geslaagde kandidaten op basis van objectieve vaststellingen voldeden aan de in het selectiereglement vastgestelde competenties. Indien deze kandidaten niet zouden kunnen deelnemen aan de selectie om de enige reden dat zij reeds werkzaam zijn bij een departement van de civiele veiligheid, zouden zij juist gediscrimineerd worden in strijd met het

algemeen belang, aangezien aldus kandidaten zouden geweerd worden die doen blijken van interesse in en ervaring met een bepaald vakgebied.

Beoordeling

28. Aangezien het middel volledig is gesteund op een stuk waarvan kan worden aangenomen dat de verzoeker er pas voor het eerst kennis van heeft kunnen nemen bij de inzage van het administratief dossier, is het ontvankelijk.

29. Vooreerst blijkt het betrokken stuk enkel vermeldingen te bevatten die de inhoud van de motivatiefiche onverlet laten. Er blijkt dan ook niet - en de verzoeker voert ook niet aan - dat dit stuk van invloed zou zijn geweest op de thans bestreden beslissing indien de verzoeker er geen kennis van had.

De stelling dat de overige kandidaten die worden vermeld op de betrokken lijst van geslaagde kandidaten voor de mondelinge proef, erop zou wijzen dat zij "uitverkorenen waren om te slagen", is een loutere bewering die de verzoeker niet met concrete elementen onderbouwt. Uit de lijst kan enkel worden afgeleid dat deze personen, met een score gaande van 43 punten op 70 tot 60 punten op 70, voldeden voor wat de competenties betreft die tijdens de mondelinge proef werden beoordeeld. De verzoeker toont daarmee allerminst aan dat deze beoordeling niet op grond van objectieve vaststellingen zou zijn gebeurd. Ook met de verwijzing naar op internet gevonden stukken waarin de naam van enkele door hem aangehaalde kandidaten voorkomt, toont de verzoeker niet aan dat de door hem ingeroepen grondwetsartikelen en beginselen zouden zijn geschonden.

30. Het vierde middel is niet gegrond.

V. Anonimisering

31. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

32. De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 december 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,

bijgestaan door

Wim Geurts,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Wim Geurts	**André Vandendriessche**